

Vissza tudja szerezni mindazt, amit önként feladott magából?

A magas, széles vállú árnyc-figura szinte elnyeli a lány filigrán sziluettjét. Egy pillanatil semmi nem mozdul, aztán mintha szobrok elevenednének meg. A lány kissé remegő kezét a férfi mellkasához emeli, és óvatosan végigsimítja a hófehér ingen. A férfi mély lélegzetet vesz, szeme és pupillája kitágul a vágtyól, és mély lélegzetet vesz. Megcirógatja a lány vállát, és egy lépéssel közelebb lép, egybefolyik az aurájuk.

-A lány egy pillanatra hátrahököl, de jobb meggyőződése ellenére nem fordul el, inkább. Újra a végigsimítja a férfi mellkasán és simogatja. Csak a felsőtestét, de Nem hagy kétséget sem maradhatna a szándéka felől, belemennegy mindenbe. A férfi megérzi, hogy a lány elszánta magát, és még közelebb lép. Most már teljesen összehozza a testük, a lány telt mellei egészen az ing finom vásznához simulnak.

Az ablakot takaró drapériák mögül nem szivárog fény, a sarokban álló, elegáns vonalú lámpa világítja csak meg a párt, A magasból jön még világosság, amiben a fényben megcsillan a lány nyakörvszerű arany nyaklánc, ahogy a férfi gyengéden félrehúzza a lány pár sötét fürtjeit a válláról, és apró csókokat hint az érzékeny bőrre. Finom libabőr borítja el a lány felsőtestét, kicsit megremeg és felsóhajt. Tétován magasba emeli a karját, hogy a férfi lehámozhassa róla a csinos selyem felsőt.

A férfi nem habozik, azonnal a derekára teszi a kezét és már emeli is a sikamlós anyagot. Ahogya férfi lehúzza a sikamlós anyagot, először bb a lány csupasz háta bukkan fel ki a ceruzaszoknya fölött, aztán az elegáns, testszínű csipkemelltartó. A férfi félrehajítja a felsőt és mélyebbre hajol, hogy a csipke feletti részre bőrhöz koncentrálhasson, hajol, mintha mind az ezer szeplőt megesőkölné végigcsókolná. A lány megborzong, kezét a férfi hajába fúrja, ujjai között futtatja, markolja a dús, éjfekete tincseket. Mindketten egyre jobban felzihálnak.

-A lány nem bírja tovább, hátralép, és nekiütözik a súlyos brokátakaróval fedett ágynak. megkönnyebbülten érzi, ahogy az ágy széle a térdhajlatába simul, a földig érő nehéz brokát ágytakaró végigsimítja vádliját. A férfi vállába kapaszkodik és magára húzza magával, ahogy hátradól hanyatlik. Sajnos a férfi ugyanazt a pillanatot választja, hogy felegyenesedjen éppen ekkor egyenesedik fel, és a nadrágja cipzárjához nyúljon, így a lány súlya-mozdulata meglepetésként éri és karját esetlen szögben tartva, tompán huppan a lány mellé, csaknem rákönyököl a vállára. könyökével éppen csak elhibázza a lány vállát. Egy pillanatil egymásra merednek, aztán a férfi ismét a lány felé hajol, szájával az lány ajkai felé közelít. A lány mélyen beszívja a levegőt, és szorosan belehunyja a szemét.

Valahol a háttérben valaki kiabálni kezd.

– Állj, állj! Mindenki állj! Mi a szar ez? – kiabál valahonnan a háttérből egy hang. – Jézusom srácok, nem a bohócképzőben vagyunk! Fűtött, szexi jelenetet kellene látnom, nem ezt az esetlen

Commented [RK1]: Ki? Ez a mondat lehetne figyelemfelkeltő, de mivel nagyon sokáig nincs nézőpontkarakter (és nem tudom eléggé kapcsolni a felvázolt konfliktushoz), teljesen lóg a levegőben.

Commented [RK2]: Az előző tagmondat alanya a szem/pupilla, ezért kell ezt a félmondatot áthelyezni

Commented [RK3]: Az előző tagmondat alanya a szem/pupilla, ezért kell ezt a félmondatot áthelyezni

Commented [RK4]: Ez konkrétan látszik (a felvételen)?

Commented [RK5]: Ez sok. Kívülről mutatod az egésztestet, csak a gesztusokat látjuk, a mi dolgunk értelmezni őket. Ebben a helyzetben ne kezd el magyarázni a meggyőződését. Összerezzen, de nem fordul el, ennyi. És később kapunk erre magyarázatot (szájszag).

Commented [RK6]: Ez viszont azt sugallja, hogy a szerepe szerint hőkölt hátra – akkor rossz a forgatókönyv, mert nem azt a vad szenvedélyt csináltatod velük, amit a rendező kér.

Commented [RK7]: Ha az egyiket kihangsúlyozod a ruhát, a másikon nem, ezt az érzetet kelteled, hogy a lány félmeztelen.

Commented [RK8]: Teljesen kilóg. Bevezetsz egy romantikus jelenetbe, most már senkit sem kötnék le a lámpák ☺

Commented [RK9]: Honnan tudnánk, hogy érzékeny? A narrátor távoli E/3-ban leír, ez viszont közeli érzés.

Commented [RK10]: Túlrészletezel egy egyszerű helyzetet. Az olvasód megunja, és nem jut el a csattanóig, hogy miért írod így le a jelenetet.

Commented [RK11]: Megint beleugrasz a lány nézőpontjába: ezeket érzi. Amit eddig mutattál, azt szigorúan egy külső szemlélő látta

Commented [RK12]: Ez azt sugallja, hogy szándékában állt nekiütözkönni a lány vállának.

Commented [RK13]: Azért teszem át, mert sokkal erősebb, ha a bekiabálást látjuk, mint ha előre szólnál, hogy mindjárt jön egy meglepetés.

birkózást. Olvastatok egyáltalán a forgatókönyvet?

A férfi – Rob – felül és tehetetlenségében felemeli a karját.

– Dina, én mindent megpróbáltam, de Helga semmire sem reagál. Teljesen beleélttem magam, pont, ahogy instruáltál. Még életemben nem közeledtem ilyen finoman egy nőhöz.

A lány küssé-gúnyosan megemeli szemöldökét, de aztán szinte azonnal semlegesre, majd mélységesen bűnbánóra rendezi az arcát. Aztán pillanatok alatt mélységesen bűnbánóra. A vastag ágytakarót simogatja.

– Igazad van, Dina. Az én hibám. Nem érzem a jelenetet.

– Szívecském, te Robot nem érzed. Annyira nincs közöttetek a kémia, hogy még Ennio Morricone sem tudna hangulatot varázsolni ide. Értem, hogy nem jön be Rob, de az a dolgod, hogy eljátszd. Ha az sem megy, csak csukd be a szemed, és képzelj, hogy Brad Pitt csókolgat.

– Fúj! Huszonhárom vagyok, Brad Pitt az apám lehetne!

– ~~Mittudomén~~ Akkor mittudomén, képzeld ide bárkit, akitől hi hetero, a magadfajta kiscsajok beindulokbeindulnak. De mMa még fel kell vennünk a tisztázó beszélgetést is, meg a közös részeket Erikával közöset. Nincs idő bénázásra. – Dina a stábhöz fordul. – Figyelem, újravesszük. Öt perc múlva mindenki kiinduló pozícióba.

A teremben nyüzsgés támadindul, valaki kiabálva kéri, hogy a kettős reflektort mozdítsák kicsit balra. Egy sminkes szalad Helgához, megigazítja a rúzsát és újrapúderezzi a dekoltázsát. Szerencsére alig kenődött el nincs sok dolga vele, egy perc múlva már újra selyemfelsőben áll a szoba közepén. Rob ingjét újra kell vasalni, de ez sem tart pár percnél tovább, a kellékes már rutinosan forrón tartja a vasalót. Mikor Dina hangja a levegőbe hasít, már a teljes stáb újra a helyén van. B beleértve Helgát és Robot, akik a szoba közepén mélyen egymás szemébe néznek.

Ezúttal az ágyig sem jutnak el, mikor Dina – most már félelmetesen halkán – félbeszakítja őket.

– Most húsz perc szünetet tartunk. Rob, menjél, és igyál egy kávét. Helga, te gyere velem.

A hatalmas ~~hodálybancsarnokban~~, aminek a közepénre áll az álfalakkal kialakított hálószoaát kerítették el, nehéz elvonulni. Az emberek hangosan tárgyalják a következő jelenetet, vagy az előző esti partit. Sminkes Vica visongó kacagása még a díszletépítő munkások kopácsolásánál is hangosabb. Bár a stúdió első pillantásra Lehet bármilyen nagyoknak tűnik egy stúdió, a filmesek mindig hamar belakják, mindenki igyekszik a lehető legjobban kihasználni a teret.

– Ők ketten Dina és Helga végül abban a sarokban kötnek ki, ahova néhány összehajtogatott műanyag széket állítottak be, hogy a látogatók le tudjanak ülni. Óvatosan kell szétnyitni őket, különben az elöregedett műanyag itt-ott nyikkanva beleszíp az ember bőrébe.

Dina a szokásosnál is fáradtabbnak tűnik, barna kontyából ezer szál mered mindenfelé, a

Commented [RK14]: Itt már nagyon tisztán látszik, hogy mi a gond a távoli narrációval: a felvétel végén sem lépsz bele valakinek a nézőpontjába, mert nem – mondjuk – a rendező vagy egy asszisztens a narrátorod, hanem senki. Így viszont ez olyan, mint egy szerződésben a kitétel, hogy „továbbiakban Megbízó”. Hideg és kiszól az olvasónak.

Ha most kiderülne, hogy ki a nézőpontkarakter, nyugodtan hívhatná most már Robnak a pasit, mert ez már nem a szerep.

Commented [RK15]: Picit kilóg, olyan, mintha meg akarnád mutatni, hogy ez a helyes kifejezés.

Commented [RK16]: Azért írom át, mert ez ebben a formában nagyon direkt. Nem tűnik hitelesnek, hogy ezt így kijelenti valaki, még akkor sem, ha felvállalja, hogy leszbikus, mert éppen dolgozik, és az ember munka és a beosztottai kiosztása közben nem szokta szóba hozni a szexuális érdeklődését. Ráadásul később egy beszélgetésben nagyon ügyesen mondatod ki indirekten vele.

Commented [RK17]: Ezért nyúlok bele, mert az a mondat úgy hangzott, mintha éppen most szállnák meg és laknák be a helyiséget.

frufruja összevissza áll, valószínűleg többször **hajába-beletúrt** már a délelőtti folyamán. Általában maga a nyugalom; – az elhivatott rendező, aki minden kérdésre azonnal tudja a választ; – most mégis megfeszül a szája körül néhány apró izom. Turcsi orrán lejjebb ereszti a fémkeretes szemüvegét és némi fenntartással a hangjában kezdi:

– Helga, drágám, amikor kiválasztottunk erre a szerepre, egy perc kétségem sem volt, hogy mindent el tudsz játszani, örültem neked. Az egyetem óta követem a munkáidat. A casting is remekül **sikerült-volt** Robbal. A tegnapi jelenettel sem volt semmi baj, azonnal egymásra hangolódtatok.

– Arra gondolsz, amikor meg kellett pofoznom? Hidd el, nem kellett Brad Pittet **ideképzelnem** **oda** **képzelnem**, hogy hiteles legyek.

– Ez a baj? Berágtál Robra valamiért? – Dina hátradől a széken.

– Ugyan már. Rob csak Rob, semmi változás. Mindig is egy önelégült, igénytelen bunkó volt. Mondjuk ma még a szokásosnál is alább adta. Csak menj közelebb hozzá, és szimatolj egy kicsit, szerintem olajos halat reggelizett. Fokhagymás piritóssal.

– Szerintem csak simán másnapos. Vica említette is, hogy ma a szokásosnál jóval tovább volt a sminkben. De neked már **a** reggeli beállítás sem ment Erikával. **És-e** **Ez** volt a negyedik próbálkozás ezzel a jelenettel és **tudod, hogy pedig tényleg nem engedhetjük meg magunknak a totojázást**. Ma délután megérkezik Alex, és onnantól csak rá kell koncentrálnunk. Az ő gázsijával nem fér bele, hogy üresjáratban üljön itt.

– Persze, tudom, nem kell állandóan **beleverned** az orrunk **alá dörgölni**, hogy nincs pénz. Elég, ha a saját fizetésemre gondolok.

Dina leszed egy szöszöt a kordbársony nadrágyáról. Helga **elképzeln** **sem tudja**, hogy hol szerzett kordbársony nadrágot. Vadonatújnak tűnik.

– Szóval, mi a baj? Árad belőled a feszültség.

– Belőled is.

– Igen, de rajtam nagy a nyomás; **m** **M**ég mindig nem kaptuk meg a pályázati pénzt, pedig múlt hétre ígérték. Ha Rob apja nem állna mögöttünk, **akkor** nem tudom, **hogy** meddig húznánk. És hát Alexről is azt hallottam, nem egyszerű eset.

– Akkor miért hívtad ide?

– **Ő ajánlkozott fel**. Nem hagyhattam ki a lehetőséget; **amikor felajánlotta**. **M**, **m**égiscsak egy hollywoodi sztár. Akármilyen is lesz, **egy-az** biztos, **hogy** ha szerepel a filmben, mindenki meg akarja majd nézni. Amerikából hazatér a világhírű **es** színész, hogy egy művészfilmben szerepeljen? **A**-PR költségeket **el lehet felejteni** **kel nem is kell számolni**, az összes újságíró sorba fog állni, hogy beszélhessen vele. Már most erről **írnak** **cikkeznek**, pedig még alig kezdtünk forgatni, képzeld el milyen felhajtás lesz itt a végére. Ez mindnyájunknak remek lehetőség.

Commented [RK18]: Kicsit kibeszélsz az olvasónak.

Commented [RK19]: Hirtelen beleugrottunk Helga nézőpontjába

– Igen, tudom – motyogja Helga. Aztán kibukik belőle: – Én ismerem Alexet.

– Én ismerem Alexet.

– Tényleg? Miért nem mondtad eddig?

– Mert nem a szakmából ismerem. Egy városban nőtünk fel. Egy gimibe jártunk. Én kisérettségiző voltam, amikor ő érettségizett. De őt mindenki ismerte.

– Már ott is sztár volt, mi?

– Alex mindenhol az.

– Szerelmes voltál belébe?

Helga ezen egy kicsit elmosolyodik.

– Szerinted? Mindenki szerelmes volt belébe, ideértve a tanárnők többségét is. Te is beleszerettél volna.

– Hát, azt kétkélok. Nekem, hogy úgy mondjam, túl sok a szerelvénye. De értem, mire gondolsz. Milyen volt?

Helga egy pillanatra eltűnik. Képek villannak be, ahogy Alex a gimnázium zsúfolt folyosóján ballag a haverjaival, és a lányok hamis kacagással próbálják magukra vonni-felhívni a figyelmét. A-Vagy a színpadon szaval, és a költő papíron semmitmondó sorait olyan sok érzelemmel tölti meg, hogy forradalom idején a himnuszukká válna. Ahogy kosárlabdát játszik, és még a másik város szurkolócsapatából is neki-érte tombolnak a lányok.

Meggyőződéssel suttozta:

– Egy isten. Amíg odajárt, ő volt az isten.

– Én is azt hallottam, hogy karizmatikus egy figura. Én csak pár pillanatra találkoztam vele élőben. – Dina egy pillanatra fáradtan behunyja a szemét, és két ujjal megszorítja az ornyergét. Aztán kutakodva Helgára néz. – Azt akarod mondani, hogy még mindig szerelmes vagy belébe?

Helga most először egyenesen a rendező szemébe néz:

– Nem. Egészen biztosan nem.

– Történt bármi, amiről tudnom kellene?

Azonnal jön a válasz. Kicsit túl hirtelengyorsan is:

– Semmi. Csak ismerem és kész. Azt sem hiszem, hogy ő megismerne. Én egy senki voltam a gimiben.

– Hát akkor? Mi a fene van ma?

Helga lesüti a szemét és megforgatja az ujján a kellék karikagyűrűt. Egyszer. Kétszer.

– Jön a nagy sztár, meg minden. Csillagporral fogja betéríteni a forgatást.

– Ne legyél hülye.

– Nem, komolyan. Izgulok, hogy milyen lesz vele dolgozni. Mit tanulhatok tőle. Alex már látott mindent, a legjobbakkal dolgozott együtt. Ennyi az egész. – Kis szünet után folytatja: – És

Commented [RK20]: Na, ez egy teljesen jó mondat arra, hogy finoman érzékeltess, hogy leszbikus.

Commented [RK21]: Itt hirtelen belekezel a közeli E/3-as narrációba, amikor már a felvillanó képeket látjuk Helgával együtt, holott idáig távoli narrátorunk volt.

Commented [RK22]: Ha ezt a szót megtartod, azt hiszi az olvasó, hogy ez az emlék a ballagásra vonatkozik.

Commented [RK23]: És ez már nem Helga nézőpontja, hanem valahol Dina és a mindentudó narrátor között inog.

elnézést kérek a maiért. Ígérem, ha ráveszed Robot, hogy fogat mosson, behunyom a szemem, és ideképelem Bradet.

Dina azonnal felemelkedik felpattan, és rákiabál az egyik gyakornokra:

– Bence, keríts fogkrémet, fogkefét, szájvizet. Rob fogat akar mosni.

A stáb megdermed, aztán a csevegés határozottan élénkebben folyik tovább. Néhány gúnyos mosoly is felvillan, de hamar elfordulnak, hogy Rob ne lássa.

Helga csak mered maga elé. Az, hogy végre kimondhatta, ismeri Alexet, nem segített, éppen ellenkezőleg, még több elnyomott emlék zuhan rábukkant elő, sSzinte beleszédül. Próbálja nyugtatgatni magát. Alex nem emlékezhet rá, tíz éve volt végzős. És Gerdára sem hasonlít. Először, hiszen-is a nővérenek szöke haja volt. De ha naponta együtt dolgoznak? Olyan sok közös jelenetük lesz!- Át kell ölelnie. Meg kell csókolnia. És közben egy pillanatra sem elárulni, hogy valójában mit érez. A stáb-bulik! Képtelenség, bele fog bukni. Alex még itt sincs, és Dina máris kiszúrt valamit. Mindenkinek fel fog tűnni.

Az egyetemen tanult jóga-technikába menekül, hHa a lámpalázat enyhíti, most is segítenie kell. Fejét a falnak támasztja, szemét behunyja és a légzésére koncentrál. Magában számol, és lassan beszívja a levegőt, aztán pontosan dupla annyi ideig kitartva, ön keresztül kifújja. És megint. Hiába a jövés-menés a háttérben, a fűrés sivitása, az operatőr és a világosító hangos vitája, erővel kizár mindent.

– Meg tudod csinálni – mormolja maga elé. – El tudod hitetni. Az istenért, te voltál a legjobb az évfolyamon legjobbj. – Öködbe szorítja izzadt tenyerét, aztán ujjait lassan, egyenként ellazítja az ujjait. Belégzés, kilégzés.

A jógarutin segít, szinte érzi, ahogy a szorongás csorog kifelé belőle, le a padlóra.

Öt perc múlva kinyitja a szemét, feláll és a színpadi hálószoza közepére vonul.

– Készen vagyok!

Tetszik a történet világa, és el is hiszem neked ezt a forgatást, a tömeggel, akik két felvétel között megélnéknél és megtöltik a teret étellel meg zajjal, a forgatás alatt meg mintha ott se lennének. Kiválóan megmutattad a főkonfliktust, elhelyeztél horgokat, felvillantottál egy alaphelyzetet. Néha ugyan kicsit kibeszélnék a szereplőid, de arra is gondod volt, hogy finoman megmutass például olyasmiket, mit keres az undorító (és talán nem is túl tehetséges) Rob itt: az ő apja támogatja pénzzel az egész forgatást.

Egyetlen problémánk van: az első egy-másfél oldal nem működik. Ezzel az a baj, hogy sajnos ott kell elkapni, megfogni az olvasót, mert ha a steril és túlrészletező, érzelmeiktől (amúgy indokoltan) teljesen mentes romantikus jelenet miatt leteszi a könyvet pár bekezdés után, sohasem fogja megtudni, hogy mi lett volna az alaphelyzet és miért kellett volna, hogy érdekelje ez a szöveg.

Commented [RK24]: Eddig egy viszonylag meghitt situációt teremtettél, de most kinyitottad a teret, és azt az érzést kelted, hogy mindenki hall mindent, amit mondanak. Látom, hogy szerepel a „kiabál” szó, de még így is úgy érzem, hogy ha emelt hangon úgy lehet közölni valamit, hogy *mindenki* meghallja, akkor ott nincsenek igazi titkok.

Commented [RK25]: Megint közeli E/3-ra váltottál.

Commented [RK26]: Nagyon jó horog ez a múlt idő.

Commented [RK27]: Ez is jó

Keversz két narrációs technikát, de én úgy érzem, nem tudatosan használok őket, inkább véletlenszerűen. A távoli E/3-as narráció miatt végig azt vártam az elején (főleg, amikor bizonyossá vált, hogy ez itt egy forgatás), hogy majd kiderül, ki a narrátorunk. Akár E/1-es narrációval mesél, akár közeli E/3-as narrációval, én vártam egy feloldást, magyarázatot, hogy aha, akkor a rendező látja kívülről a párost, vagy egy sokadik asszisztensről lesz szó, és ő az, aki látja az elejét, ezért vagyunk olyan végtelenül távol.

Csak hogy véget ér a felvétel, és még utána sem kapunk nézőpontot, hanem lebegünk valahol a térben, próbálunk érzelmileg valamibe/valakibe belekapaszkodni, és sokáig nem kapunk semmit. Pedig te magad sokkal jobban, ügyesebben kezeled azt a narrációt, amikor közeli E/3-ban mesélsz. Amint belemerülünk Helga érzéseibe és gondolataiba, erős és közeli lesz az egész. A zárás, az utolsó fél oldal mérföldekekkel jobban működik, mint az előtte lévők, mert megengeded az olvasónak, hogy azonosuljon valakivel, és máris lehetőséged adódik arra, hogy elhelyezze horgokat.

Világos, hogy a nyitóképnél problémás lehet, ha Helga érzéseit kimondod, nem csak külső gesztusokkal mutatod meg, hiszen akkor azonnal megtudjuk, hogy ez egy forgatás. De én azt javasolnám, hogy legyen sokkal-sokkal rövidebb a felvétel leírása. Kezdődhet egy – látszólag – idilli, szenvedélyes jelenettel a könyv, amiben mondjuk Helgát megcsapja Rob szájszaga és ettől azonnal kibillen, de akkor ott akár le is állhatunk, és már mutathatod is, hogy ez egy forgatás.

Két bekezdés bőven elég, hogy berántsod az olvasót azzal, hogy kicsit felülteted majd megmutatod neki az alapszítut – azonnal érdekelni is kezdi majd. Hiszen a legtöbb olvasó ritkán vesz részt filmforgatáson, tehát számíthatsz rá, hogy ezzel máris felkelted az érdeklődését. Viszont hiába van itt több jó ötlet (maga a forgatás, az, hogy a nyitójelenet nem „valós” jelenet, nem is beszélve Helga és Alex múltjáról), ha elveszíted az olvasót azzal, hogy egy teljesen unalmas romantikus jelenet minden mozdulatát részletesen leírod.

Azt is érdemes megnézni, hogy bár a forgatás leállítása után néha bele-beleugrasz Helga fejébe, többnyire távoli marad a narráció.

Nyelvi szempontból is érzek különbséget a távoli és a közeli narrációs részek között. Az első szakaszban sok a szóismétlés, túl körülményes lesz a szöveg, mintha egyszerre akarnál nagyon pontosan leírni, de kívül maradni. Sokkal pontosabbak a képek akkor, amikor benne járunk Helga fejében, amikor felvillannak emlékek vagy amikor próbálja megnyugtatni magát.

Ugyanakkor, ha végül a közeli E/3-as narrációt választod, akkor nem tudod mondjuk kívülről megmutatni a forgatás végén Helga arcát (gúnyos, semleges, bűnbánó), mert belülről éli ő meg ezeket. Ez ugyanis a közeli és a távoli E/3-as narráció fő különbsége: a távoli esetben kívülről mutatsz egy nagy totált, mindenki rezdülését. A narrátorod akár magyarázhat és értelmezhet is – ez a technika jellemző a 19. századi vagy 20. század első felében alkotó klasszikusokra, viszont az így

megírt szövegek mai szemmel távolságtartónak tűnnek, nehezebben vonják be az olvasót.

A közeli E/3 esetében viszont ki kell választani egy nézőpontkaraktert (az adott fejezet/jelenet idejére ő fix), és rajta keresztül megmutatni mindent. Az ő testérzeteit, az ő benyomásait, az ő tudását és készségeit használva. Ettől még nem kötelező E/1-ben írni, de a választott karaktert nem tudod kívülről mutatni, mert a szöveg olyan, mintha a kamera az ő vállán ülne: azt látja az olvasó, amit ő lát. Kilépni ebből csak nagyon indokolt esetben „szabad”. Ez a technika akkor is nagyon erősen bevonja az olvasót, ha nem E/1-ben olvassa a szöveget, ugyanis közel hoz, testérzeteiken keresztül mutatja az élményeket és megmutatja a motivációkat, gondolatokat.

Kevert technikáról beszélhetünk, de ezt nagyon tudatosan kell használni, általában inkább azt javasoljuk, hogy többségben legyen a közeli E/3-as narráció, és ebből csak egy-egy nagyon indokolt esetben lépünk ki. Jelenleg ilyen indokolt eset lehet a nyitás, de tudatosabban használnám (ugrálsz picit a közeli és a távoli között) és rövidebb ideig, ráadásul amikor vége a forgatott jelenetnek, váltanék közeli E/3-ra, többet nem mutatnám kívülről a nézőpontkaraktert (aki vélhetően Helga lenne végig).

A párbeszédetek többsége teljesen jól működik, néha egy picit a határán mozogsz annak, hogy a szereplők valamit az olvasó kedvéért mondjanak el. Például kérdéses számomra, hogy a rendező ennyire a színésznő orrára köti-e a pénzügyi helyzetet – még akkor is, ha ez egy érv éppen arra, hogy ne szerencsétlenkedjenek tovább. Abban a beszélgetésben egyfelől voltak nagyon okosan elhelyezett infók (megtudtuk indirekten, hogy Rob kirobbanthatatlan), másfelől akadt néhány olyan mondat, ahol azt éreztem, hogy picit kibeszélnek. Hasonló módon a „ti hetero lányok” fordulat is túl direkt, miközben később nagyon szépen megoldod, hogy megfelelő szituációban jelezzük, hogy Dinát a lányok érdeklik.

Néha kitérsz a leírásokra, de egy picit légüres térben mozgunk. Van egy hatalmas, „jól belakott” hangár, de ettől én sokkal nagyobbnak képzelem annál, hogy ha a vendégeknek fenntartott sarokból odaszól Dina egy asszisztensnek, arra mindenki reagáljon. Vagy hogy Rob ott kávézzon olyan távolságra, hogy a vigyorgók attól tartsanak, meglátja őket. Néha kitágítod, néha nagyon leszűkítéd a képzeletbeli teret.

Arra is érdemes figyelni, hogy ha alkalmazol leírásokat, jó helyre kerüljenek. A nyitásnál jól megérezted, hogy nem állhatunk meg bemutatni az egész szobát a vastag függönyöktől kezdve a lámpán keresztül, mert toporogna a jelenet – de egy meghitt pillanat közepében sem lehet hosszan kitérni arra, hogy honnan jön a fény. Úgy sejtem, az egy jelzés akar lenni, hogy a szoba csak díszlet, de nagyon kilóg. (Az aurák említését nem értettem, bevallom, nekem nagyon kilógott.)

Először azt hittem a Rob név miatt, hogy külföldön játszódik a történet. A Helga olyan furcsa,

semleges névnek tűnt, az Erika k-val meglepőnek, még az Alex is nemzetközi. Ha jól sejtem, Magyarországon járunk (a Bence név már elég árulkodó), ide jön vissza a hollywoodi sztárrá vált fiú, ami nagyon izgalmas. De a nyitásnál valahogy nagyon amerikai érzetem lett az egész helyzettől. Persze itthon is vannak filmforgatások, tehát meglehet, hogy ezt főleg az okozta, hogy az első elhangzó név angol(nak tűnik).

Nem egyértelmű nekem teljesen, hogy mióta tart a forgatás. Egyes mondatok alapján éppen csak elkezdték (mintha az előző nap lett volna az első alkalom), máskor viszont olyan, mintha már lenne egy összeszokottság a csapatban (felmerül, hogy Helga és Rob összeveszett valamin, mintha idáig minden rendben lett volna közöttük). Érdeemes lehet ezt kicsit pontosítani.

Összességében izgalmasnak tartom az alaphelyzetet, felkeltted a kíváncsiságomat. Gördülékeny, kellemes a szöveg, az első oldal után egyre inkább belendül, színesen fested meg a forgatást, mutatsz dolgokat a karakterekről, ügyesen átadsz infókat, felvázolod az alapkönfliktust.

Amit érdemes átgondolnod és sokkal tudatosabban alkalmaznod, az a narrációs technika. Ha meg is őröd a távoli E/3-at a jelenet elején, azaz nem Helga nézőpontjából, hanem kívülről látjuk a párost és megtartod a „férfi” és „lány” (ekkor köztük a korkülönbség?) elnevezéseket ahelyett, hogy Rob és Helga (esetleg a férfi és Helga) lenne, akkor is rövidítenék.

Minél előbb bevonod az olvasódat, annál hamarabb lesz nyert ügyed. Itt most leránthatod hamarabb a leplet, vagy megmutathatod Helga visszas érzéseit, ami felkelti a kíváncsiságot, hogy ha megcsapja egy szájszag, miért marad. Az olvasó máris találgat, majd megtudja, hogy ez egy forgatás.

Mindenesetre a történet jól elindul ebben a pár oldalban, gratulálok és további jó írást kívánok. Köszönjük szépen a részletet ☺

Róbert Katalin